

Bruselj, 24. junij 2026
(OR. en)

11076/26

COPEN 241
JAI 877
EJUSTICE 32
DROIPEN 116
IXIM 144

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	19. junij 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 284 final
Zadeva:	POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU o izmenjavi informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami prek evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS)

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 284 final.

Priloga: COM(2026) 284 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 19.6.2026
COM(2026) 284 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**o izmenjavi informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami prek evropskega
informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS)**

{SWD(2026) 152 final}

1. Uvod

Namen evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) je izboljšati varnost na območju svobode, varnosti in pravice EU z omogočenjem učinkovite izmenjave informacij med državami članicami o predhodnih kazenskih obsodbah, ki so jih izrekla kazenska sodišča v EU. ECRIS je začel delovati aprila 2012. Ureja ga Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami¹. Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) je bil nadomeščen z Direktivo (EU) 2019/884, vendar še vedno zavezuje Dansko in Irsko².

Komisija je 29. junija 2017 sprejela prvo statistično poročilo v skladu s členom 7 Sklepa Sveta 2009/316/PNZ, ki je zajemalo obdobje od aprila 2012 do 31. decembra 2016³. Drugo statistično poročilo Komisije, sprejeto 21. decembra 2020, je zajemalo obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2019⁴.

To poročilo⁵ je tretje statistično poročilo Komisije o izmenjavi informacij, pridobljenih iz kazenskih evidenc, med državami članicami prek sistema ECRIS. Njegov namen je oceniti skladnost izmenjav držav članic s pravnim okvirom sistema ECRIS in opredeliti morebitne težave glede učinkovitosti sistema, da bi se stanje izboljšalo. Komisija si pridržuje pravico sprejeti vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da države članice izpolnijo svoje pravne obveznosti iz Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ.

To poročilo je bilo sprejeto pred začetkom delovanja sistema ECRIS-TCN, ki bo sistem ECRIS dopolnil z učinkovitim mehanizmom za izmenjavo informacij o obsojenih državljanih tretjih držav⁶, da bi se pred začetkom delovanja tega novega sistema ocenilo stanje izmenjav informacij med državami članicami.

1.1 Statistični podatki sistema ECRIS

To poročilo vsebuje pregled uporabe sistema ECRIS v petletnem obdobju od **1. januarja 2020 do 31. decembra 2024**. Priložen mu je delovni dokument služb Komisije SWD(2026) 152 (v nadaljnjem besedilu: delovni dokument služb Komisije). Nekateri statistični podatki v poročilu so splošni pregled 13-letnega obdobja delovanja sistema ECRIS, odkar je aprila 2012 začel delovati. Vendar se primerjalni statistični podatki o vseh državah članicah in preglednice s statističnimi podatki posameznih držav članic v oddelku 3 delovnega dokumenta služb Komisije nanašajo na izmenjave v sistemu ECRIS v zadnjih petih letih, v obdobju 2020–2024. Kjer je ustrezno, so bili kot referenca uporabljeni statistični podatki za prejšnja leta. Poročilo vključuje tudi **podatke o izmenjavah z Združenim kraljestvom do 31. decembra 2020**⁷.

¹ UL L 93, 7.4.2009, str. 23 – kakor je bil spremenjen z Direktivo (EU) 2019/884 (UL L 151, 7.6.2019, str. 143).

² UL L 93, 7.4.2009, str. 33. Ta sklep je bil nadomeščen z Direktivo (EU) 2019/884 glede držav članic, ki jih zavezuje navedena direktiva – od 28. junija 2022.

³ COM(2017) 341 final; SWD(2017) 242 final.

⁴ COM(2020) 778 final; SWD(2020) 378 final.

⁵ Na podlagi člena 13a(3) Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ.

⁶ Glej oddelek 2.9.

⁷ Združeno kraljestvo je bilo država članica EU do 31. januarja 2020, vendar je na podlagi člena 127(1) sporazuma o izstopu še naprej izmenjevalo informacije prek sistema ECRIS v prehodnem obdobju, ki se je izteklo 31. decembra 2020. Trenutno Združeno kraljestvo z državami članicami EU izmenjuje informacije iz kazenskih evidenc na podlagi sporazuma o trgovini in sodelovanju.

Poročilo temelji na statističnih podatkih, ki jih sistem samodejno ustvari, države članice pa jih nato pošljejo Komisiji. Odločeno je bilo, da se od 233 statističnih kazalnikov, določenih za sistem ECRIS, objavijo le najpomembnejše in najbolj smiselne informacije. Poleg tega so bile države članice pozvane, naj sporočijo statistične podatke o številu obsodb državljanov drugih držav članic, izrečenih na njihovem ozemlju, da bi Komisiji omogočile pregled nad izvajanjem postopka obveščanja. Poročilo vključuje podatke o obsodbah, prejete od vseh 27 držav članic in od Združenega kraljestva za leto 2020.

1.2 Splošna načela sistema ECRIS

Sistem ECRIS temelji na decentralizirani strukturi, v kateri se informacije iz kazenskih evidenc izmenjujejo elektronsko, izključno med osrednjimi organi držav članic.

Vsaka država članica, ki obsodi državljana druge države članice, mora zadevno državo članico (v nadaljnjem besedilu: država članica državljanstva) takoj, ko je to mogoče, prek sistema ECRIS obvestiti o vseh informacijah v zvezi z obsodbo (**obvestila o novih obsodbah**) in vseh morebitnih posodobitvah informacij (**obvestila o posodobitvah informacij**).

Država članica državljanstva torej vodi osrednje odložišče vseh obsodb, ki so jih zoper njene državljane izrekla kazenska sodišča v drugih državah članicah EU, in sicer poleg vseh obsodb, izrečenih v zadevni državi članici. Država članica državljanstva mora nato hraniti in posodabljati vse informacije, prejete prek sistema ECRIS, ter zagotavljati informacije iz kazenskih evidenc (**odgovori na zahteve**), ki jih zahteva druga država članica (**zahtevki za informacije**), v kratkem roku, ki znaša **10 ali 20 dni**⁸.

1.3 Povzetek

Več kot deset let po začetku delovanja je sistem ECRIS leta 2022 dosegel **pomemben mejnik, ko je vseh 27 držav članic postalo v celoti medsebojno povezanih** ter je bilo vzpostavljeno in stabilizirano največje mogoče število medsebojnih povezav – 702. To zagotavlja, da se lahko informacije iz kazenskih evidenc po vsej EU izmenjujejo brez tehničnih ovir.

Po upadu zaradi pandemije in brexita je obseg izmenjav znova začel naraščati in leta 2024 dosegel skoraj 4,8 milijona sporočil, kar pomeni povprečno 400 000 na mesec. Od leta 2017 se je struktura izmenjav bistveno spremenila – zahtevkov za informacije je zdaj skoraj petkrat več kot obvestil o obsodbah.

Število obsodb državljanov drugih držav članic se je leta 2020 znatno zmanjšalo, na približno 250 000 na leto, in od takrat ostaja na tej ravni, zato je **manj tudi obvestil o novih obsodbah**. Leta 2024 se je število obvestil zmanjšalo na 260 000, kar je primerljivo z ravno iz leta 2014. **Obvestila o novih obsodbah zdaj pošiljajo vse države članice** in številne so odpravile svoje **zaostanke**, vendar ne sporočajo vseh obsodb, zlasti ne Danska, Irska, Luksemburg, Slovaška in Romunija.

⁸ Podroben opis splošnih načel izmenjave informacij prek sistema ECRIS je v oddelku 1 delovnega dokumenta služb Komisije.

Število zahtevkov za informacije se je še naprej stalno povečevalo in leta 2024 doseglo 1,2 milijona. Leto 2019 je prineslo **popoln preobrat pri uporabi sistema ECRIS**, ki se odtlej **pogostejše uporablja za druge namene kot za kazenski postopek**. Leta 2024 so taki zahtevki predstavljali **56 % vseh zahtevkov** in so se nanašali predvsem na preverjanje pri zaposlovanju za delovna mesta, ki vključujejo stik z otroki, ali na zahtevke posameznikov, ki so želeli informacije glede svoje kazenske evidence.

Kljub temu **več držav članic sistem ECRIS še vedno uporablja v omejenem obsegu za pridobivanje informacij iz kazenskih evidenc**, med njimi Grčija, Bolgarija, Estonija, Madžarska, Irska, Italija, Latvija, Malta in Slovenija. Medtem ko nekatere države članice (Belgija, Hrvaška, Madžarska, Irska, Italija, Luksemburg, Slovenija in Slovaška) sistem ECRIS uporabljajo **izključno ali skoraj izključno za namene kazenskega postopka**, druge zahtevajo informacije **skoraj izključno za druge namene** (Češka, Ciper, Grčija in Španija).

Leta 2024 je le 16,6 % odgovorov vsebovalo informacije o prejšnjih obsodbah, kar kaže na vse večji delež zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek. Kljub temu je več kot 197 000 odgovorov razkrilo obstoj prejšnjih obsodb.

Stopnja odziva se je v primerjavi z letom 2019 znatno izboljšala, saj se je število zapoznelih odgovorov prepolovilo, število zahtevkov, pri katerih je rok za odgovor potekel, pa se je zmanjšalo za več kot petkrat. Vendar je bilo 9,7 % odgovorov še vedno poslanih po izteku zakonskega roka in pri 38 000 zahtevkih je rok potekel, ne da bi bil prejet odgovor.

Kljub **pozitivnemu trendu števila posodobitev** (254 000 leta 2024) nekatere države članice še vedno pošiljajo le nekaj posodobitev (Bolgarija, Grčija, Irska in Malta) ali jih sploh ne pošiljajo (Estonija in Slovenija).

Skrb vzbujajoče se je **povečalo število neodgovorjenih zahtevkov** – na 317 000 zahtevkov (5,8 % vseh) v obdobju 2020–2024 ni bilo odgovora, predvsem od Cipra, Bolgarije, Hrvaške, Španije in Grčije. Vse pogostejše kršitve obveznosti odgovora na zahtevke za informacije vzbujajo zaskrbljenost, saj imajo lahko tragične posledice.

Izmenjav, ki se nanašajo na državljane tretjih držav, je še naprej malo (88 000 – 7 % vseh zahtevkov), čeprav se pričakuje, da se bo njihovo število z začetkom delovanja sistema ECRIS-TCN leta 2027 povečalo.

Med državami članicami so se ohranile **znatne razlike glede dejavnosti in delovne obremenitve**.

2. Izmenjave prek sistema ECRIS v številkah

2.1 Povezane države članice

ECRIS je decentraliziran sistem, v katerem bi morale biti vse države članice medsebojno povezane. Država članica se šteje za povezano s sistemom ECRIS, če si informacije iz kazenskih evidenc izmenjuje vsaj z eno povezano državo članico.

Dosežen je bil še en mejnik v zgodovini sistema ECRIS – vse države članice so trenutno povezane s sistemom ECRIS in izmenjujejo informacije iz kazenskih evidenc **z vsemi drugimi državami članicami**.⁹

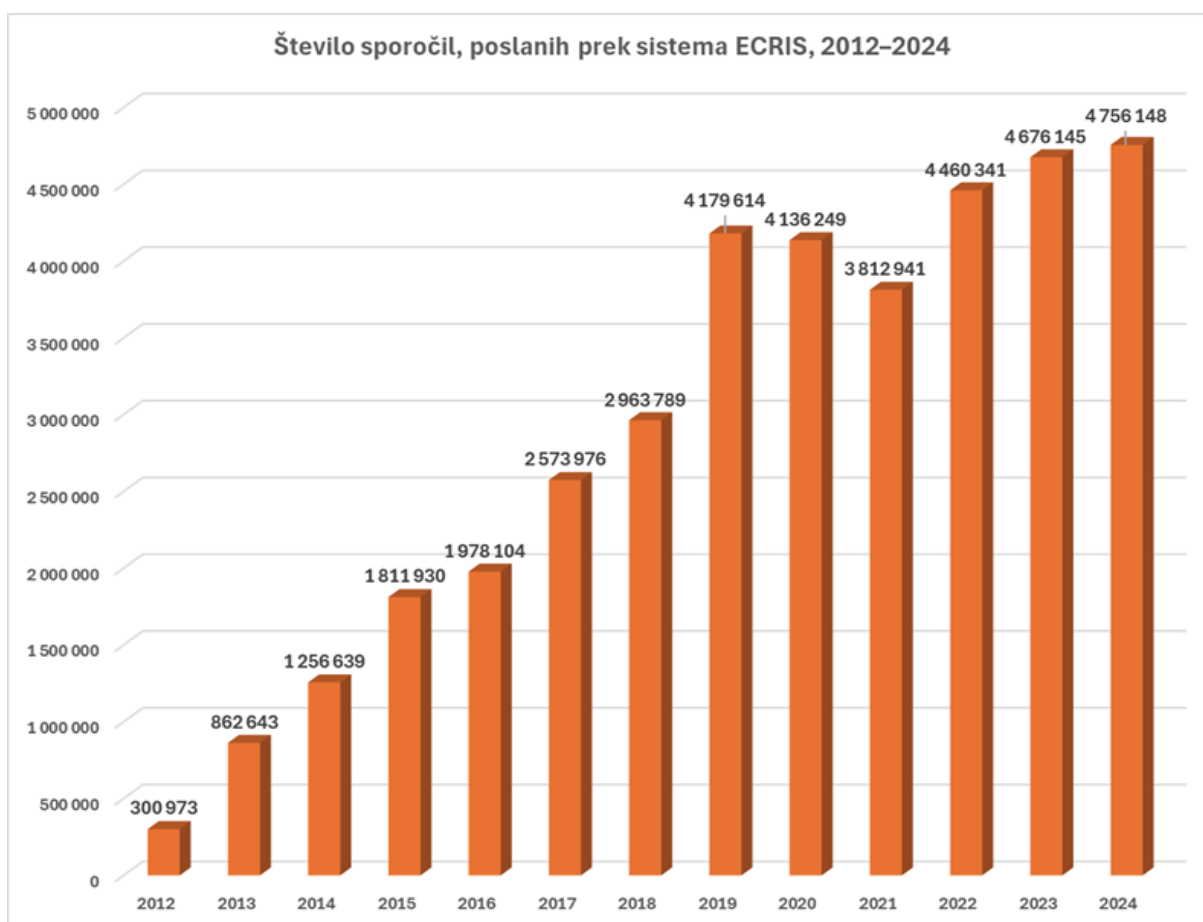
⁹ Za zgodovino povezovanja z mrežo ECRIS glej oddelek 2.1 delovnega dokumenta služb Komisije.

Sistem ECRIS je začel delovati leta 2012, ko je bilo vzpostavljenih skupno 173 medsebojnih povezav od takrat mogočih 702 (povezanih je bilo 27 držav članic). Do konca leta 2019 je bilo vzpostavljenih 670 medsebojnih povezav (90 % od takrat mogočih 756). Šele leta 2022, po desetih letih delovanja sistema ECRIS, so bile med državami članicami **vzpostavljene vse mogoče medsebojne povezave, in sicer 702¹⁰**, in so odtlej stabilne.

- **Vseh 27 držav članic je povezanih s sistemom ECRIS in si izmenjuje informacije iz kazenskih evidenc z vsemi drugimi državami članicami**
 Po desetih letih delovanja je bil **dosežen še en mejnik** v zgodovini sistema ECRIS – **leta 2022** so bile med državami članicami **vzpostavljene vse mogoče medsebojne povezave, in sicer 702**, in so odtlej stabilne.

2.2 Skupno število izmenjanih sporočil

Spodnji graf prikazuje naraščajoči letni obseg sporočil, izmenjanih med vsemi povezanimi državami članicami, od aprila 2012, ko je sistem ECRIS začel delovati, do 31. decembra 2024. Opozoriti je treba, da je sistem v letu 2012 deloval le 8 mesecev. V te številke so vključene vse vrste sporočil: obvestila, posodobitve, zahtevki, odgovori, zavrnitve, drugi odgovori in izmenjave dodatnih informacij.

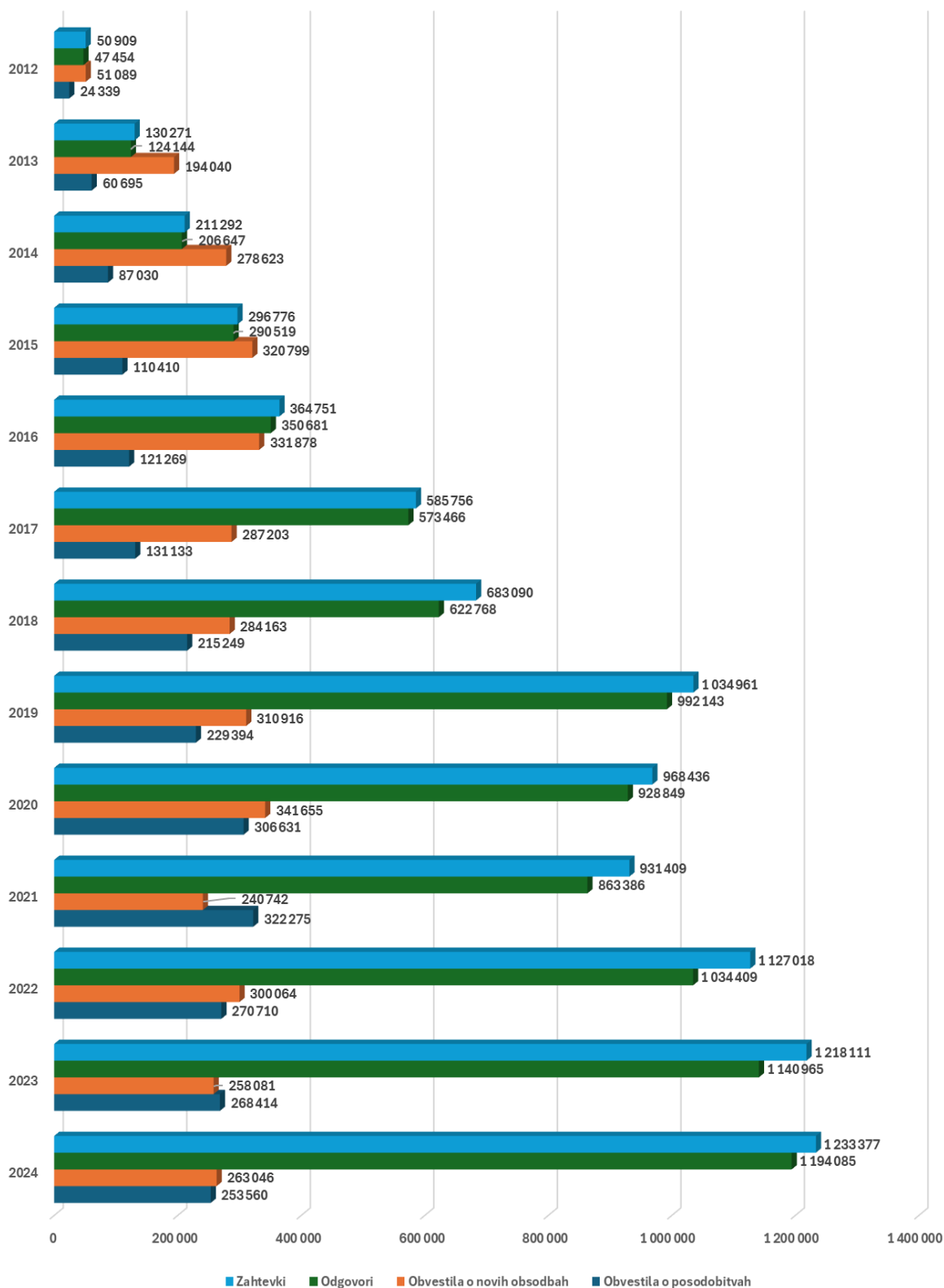
¹⁰ Pri tej številki je upoštevano trenutno število držav članic po brexitu, tj. 27 (27 * 26).

Letni obseg sporočil je **hitro naraščal do leta 2019**, ko je dosegel skoraj **4,2 milijona**, s povprečno 348 000 sporočili na mesec. Zaradi **obdobja pandemije** in z njo povezanih omejitev potovanj se je to število **leta 2020 stabiliziralo**, nato pa **leta 2021 močno upadlo**, na **3,8 milijona** sporočil. K temu upadu je prispeval tudi izstop Združenega kraljestva iz sistema ECRIS 1. januarja 2021. Leta 2022 je obseg sporočil spet začel vztrajno naraščati in leta 2024 dosegel skoraj **4,8 milijona**, v povprečju **400 000 sporočil na mesec**.

Spodnji graf prikazuje trend poslanih zahtevkov, odgovorov na zahteve, obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah v 13-letnem obdobju delovanja sistema ECRIS. Odgovori vključujejo odgovore na zahteve, zavrnitve zahtevkov in druge odgovore¹¹.

¹¹ Drugi odgovori so na primer odgovori, da je bilo najdenih več oseb, da zadevna oseba ni državljan zaprosene države članice itd.

Skupno število zahtevkov, odgovorov, obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah

Razmerja med številom obvestil o novih obsodbah, zahtevkov in odgovorov na zahteve so se začela leta 2017 korenito spreminjati. Potem ko je bilo leta 2016 število v vsaki od teh treh kategorij skoraj enako in je na leto znašalo približno 350 000 na kategorijo, sta **število zahtevkov** za informacije in z njim povezano **število odgovorov** na zahteve v letih 2019 in 2020 postala trikrat večja od števila obvestil, nazadnje pa sta **v letih 2023 in 2024 število obvestil presegla za skoraj petkrat**.

Leta 2020 se je **število obvestil** o novih obsodbah povečalo na 340 000¹², nato pa leta 2021 znova upadlo in se **do konca leta 2024 ustalilo na razmeroma nizki ravni okoli 260 000 na leto**, kar ustreza ravni obvestil iz leta 2014. Ker je mreža medsebojnih povezav med državami članicami vse gostejša in je v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja manj držav članic imelo težave pri sporočanju vseh novih obsodb¹³, ta sprememba kaže na **zmanjšanje števila obsodb državljanov drugih držav članic**.

Nasprotno pa **število zahtevkov za informacije** in število z njimi povezanih odgovorov **vztrajno narašča – od leta 2020 za 25 % – in je leta 2024 pri vsaki od teh kategorij doseglo skupno 1,2 milijona**. To povečanje ni tako izrazito kot v prejšnjem referenčnem obdobju¹⁴, ko je prišlo do velike spremembe v uporabi sistema ECRIS, saj je bilo zahtevkov za **namene, ki niso povezani s kazenskim postopkom, trikrat več kot zahtevkov za namene kazenskega postopka** (za več podrobnosti glej oddelek 2.8). Stalna rast števila zahtevkov v 13 letih delovanja sistema ECRIS je tudi dober znak vse večje ozaveščenosti držav članic, da je treba sistem uporabljati za pridobivanje informacij v kazenskem postopku, da se lahko v skladu z Okvirnim sklepom 2008/675/PNZ upoštevajo predhodne obsodbe¹⁵.

➤ **Število izmenjanih sporočil se je po pandemiji znova povečalo in leta 2024 doseglo 4,8 milijona**
Obdobje pandemije, z njo povezane omejitve potovanj in **brexit** so povzročili **močan upad** števila izmenjanih sporočil, na 3,8 milijona leta 2021. Leta 2022 je obseg sporočil znova začel vztrajno naraščati in **leta 2024 dosegel skoraj 4,8 milijona s povprečno 400 000 sporočili na mesec**. **Razmerja med obvestili o obsodbah, zahtevki in odgovori na zahteve** so se **od leta 2017 korenito spremenila**, tako da je **leta 2024 število zahtevkov za informacije za skoraj petkrat preseglo število obvestil**.

2.3 Število obvestil, zahtevkov in odgovorov po državah članicah

Spodnji graf prikazuje skupno število poslanih zahtevkov, odgovorov na zahteve, obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah po državah članicah v petletnem obdobju od leta 2020 do leta 2024¹⁶.

¹² To povečanje je bilo predvsem posledica tega, da je Združeno kraljestvo leta 2020 pred izstopom iz sistema ECRIS poslalo 95 000 zapoznelih obvestil (trikrat več od običajnega letnega števila obvestil Združenega kraljestva).

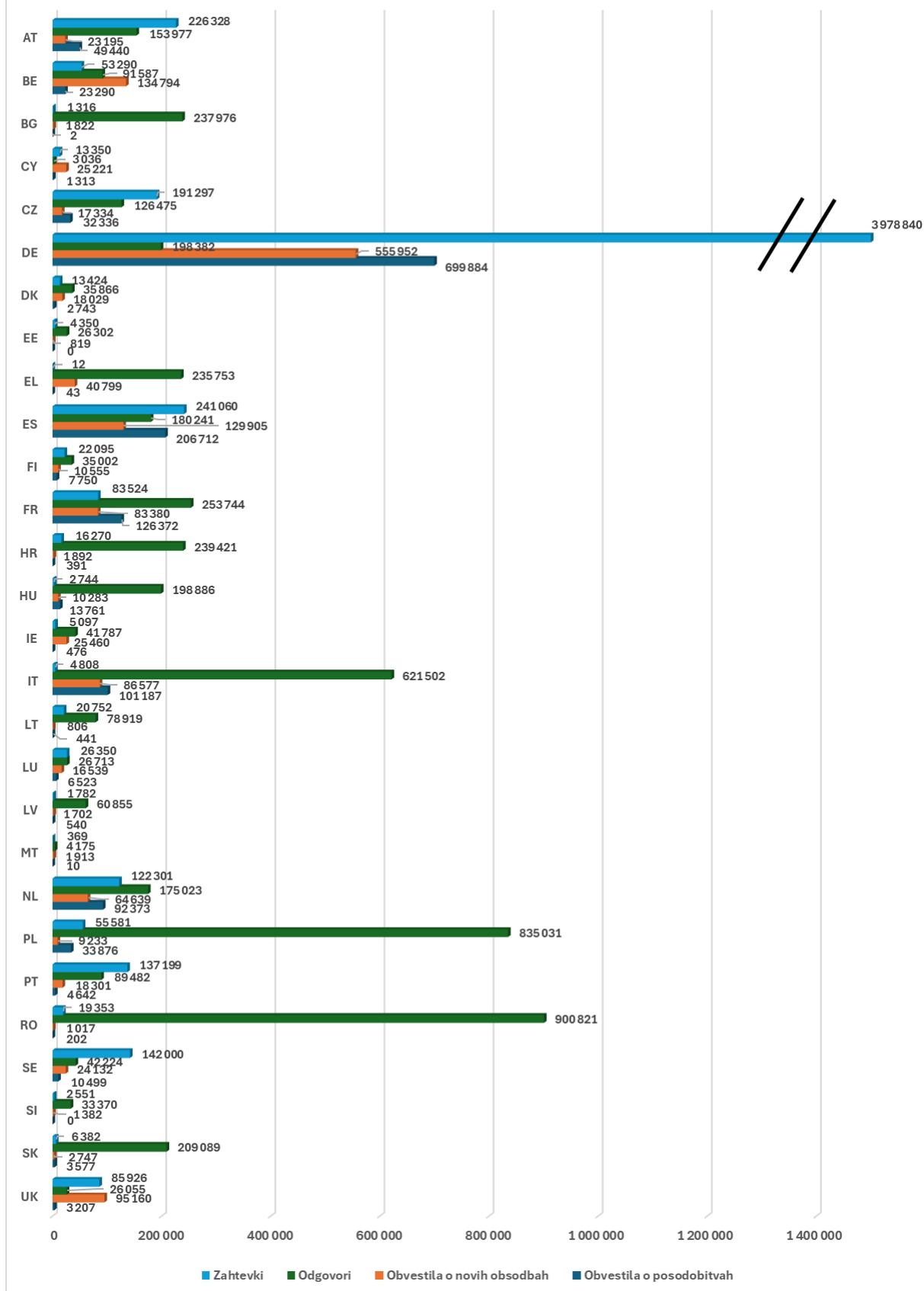
¹³ Kot je navedeno v oddelku 2.4 spodaj.

¹⁴ Obdobje 2017–2019, zajeto v drugem statističnem poročilu.

¹⁵ UL L 220, 15.8.2008, str. 32.

¹⁶ Za letne podatke za to obdobje glej oddelek 2.2 delovnega dokumenta služb Komisije.

Skupno število zahtevkov, odgovorov, obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah po državah članicah, 2020–2024

Tako kot v prejšnjih letih so bile glede na skupni obseg teh štirih vrst sporočil najdejavnejše države članice Nemčija (25 % vseh takih izmenjanih sporočil), Poljska (4,2 %), Romunija (4,2 %), Italija (3,7 %) in Španija (3,5 %).

Podatki kažejo **znatne razlike med državami članicami glede uporabe sistema ECRIS in delovne obremenitve v okviru tega sistema**. Nekatere države članice **informacije zahtevajo veliko pogosteje, kot pa take zahtevke prejemajo**. Nemčija je na primer v obdobju 2020–2024 poslala skoraj 4 milijone zahtevkov in prejela le 198 000 zahtevkov, Švedska pa je poslala 142 000 zahtevkov in jih prejela 42 200¹⁷. Po drugi strani več držav članic prejme **veliko zahtevkov**, pošlje pa jih manj: na primer Romunija (901 000 poslanih odgovorov v primerjavi z 19 400 poslanimi zahtevki), Poljska (835 000 v primerjavi s 55 600), Italija (622 000 v primerjavi s 4 800)¹⁸. Druge države članice **pošiljajo veliko obvestil** o novih obsodbah državam članicam državljanstva storilcev, same pa pošiljajo manj zahtevkov za informacije, na primer Belgija (135 000 poslanih obvestil, 53 300 poslanih zahtevkov), Italija (86 600 obvestil, 4 800 zahtevkov) in Grčija (40 800 obvestil, 12 zahtevkov).

➤ **Znatne razlike med državami članicami glede dejavnosti in delovne obremenitve v okviru sistema ECRIS**

Nekatere države članice pošiljajo precej več **zahtevkov za informacije, kot jih prejmejo** (Nemčija, Švedska in Avstrija), druge pa se srečujejo z **znatno delovno obremenitvijo pri odgovarjanju na te zahtevke** (Romunija, Poljska, Italija, Francija, Hrvaška, Bolgarija in Grčija). Delovna obremenitev nekaterih drugih držav članic (Belgija, Italija in Grčija) je zlasti posledica pošiljanja **velikega števila obvestil** o novih obsodbah državam članicam državljanstva storilcev.

2.4 Obvestila

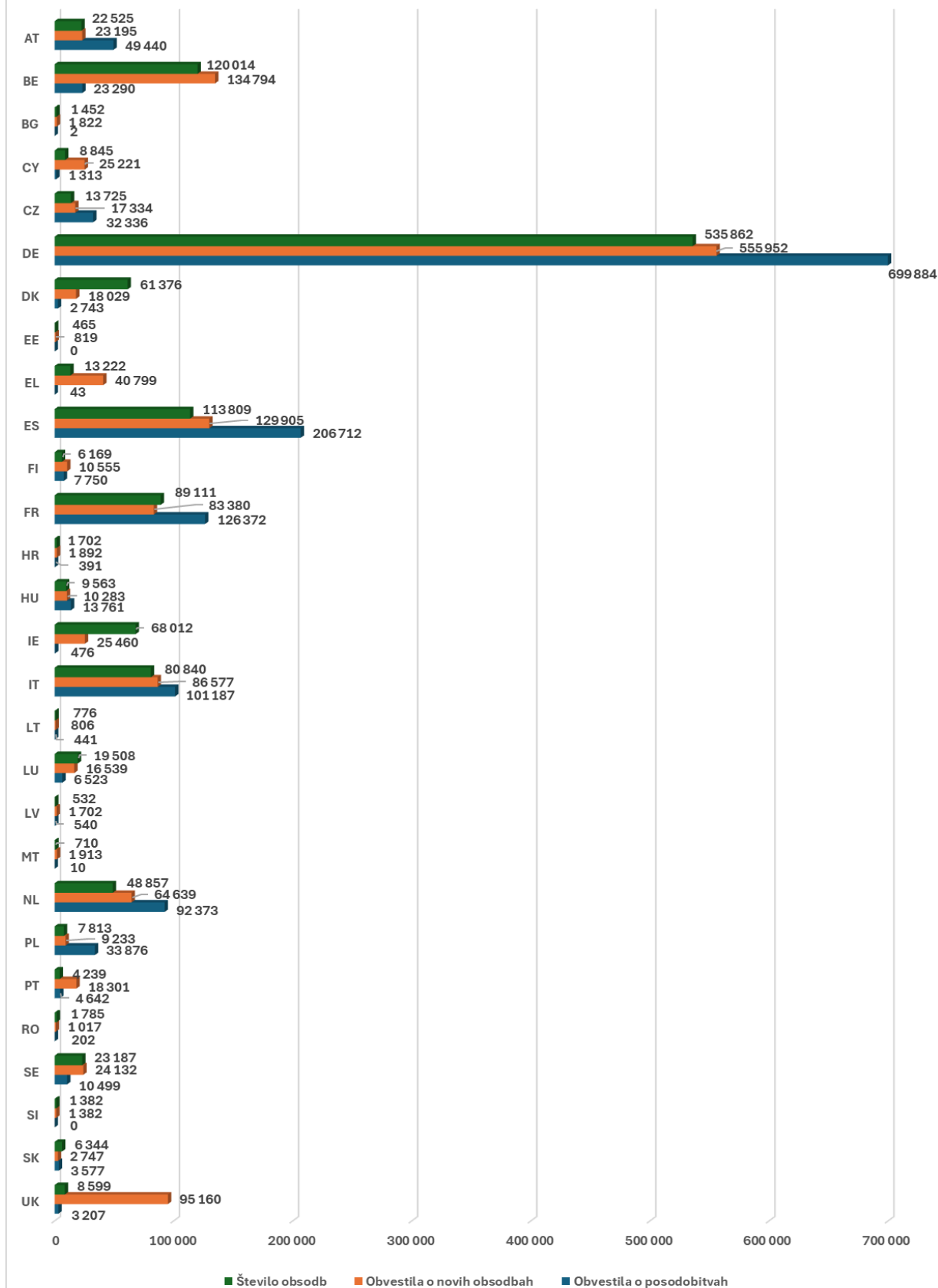
Spodnji graf prikazuje skupni obseg obsodb državljanov drugih držav članic, ustreznih obvestil o teh obsodbah in obvestil o posodobitvah, ki jih je posamezna država članica poslala v petletnem obdobju od leta 2020 do leta 2024¹⁹.

¹⁷ Podobno velja za Avstrijo (226 300 poslanih zahtevkov, 154 000 prejetih zahtevkov) in Češko (191 300 poslanih, 126 500 prejetih).

¹⁸ Podobno velja za Francijo (254 000 poslanih odgovorov v primerjavi s 83 500 poslanimi zahtevki), Hrvaško (239 400 v primerjavi s 16 300), Bolgarijo (238 000 v primerjavi s 1 300), Grčijo (236 000 v primerjavi z 12), Slovaško (209 000 v primerjavi s 6 400) in Madžarsko (199 000 v primerjavi z 2 700).

¹⁹ Za letne podatke za to obdobje glej oddelek 2.3 delovnega dokumenta služb Komisije.

Skupno število obsodb in obvestil (o novih
obsodbah in posodobitvah) po državah članicah, 2020–2024

V obdobju poročanja je bilo v državah članicah izrečenih **1 270 000 novih obsodb državljanov drugih držav članic**, v povprečju **250 000 obsodb na leto**. Leta 2020 se je **število obsodb znatno zmanjšalo** in od takrat ostaja na isti ravni, tako da se je **zmanjšalo tudi število obvestil** o novih obsodbah.

Države članice so v tem obdobju skupaj poslale približno **1,4 milijona obvestil o novih obsodbah in 1,4 milijona obvestil o posodobitvah**.

Število poslanih obvestil se je med državami članicami precej razlikovalo, in sicer od 556 000 obvestil o novih obsodbah, ki jih je v petih letih poslala Nemčija, do 800 takih obvestil, ki sta jih poslali Litva in Estonija. Te razlike pojasnjujeta zlasti dva dejavnika: velikost države in število obsodb državljanov drugih držav članic (prebivalcev, ki so državljani drugih držav članic EU)²⁰.

Najdejavnejše države članice pri pošiljanju obvestil o novih obsodbah so bile Nemčija (40 % vseh takih obvestil), Belgija (9,6 %) in Španija (9,3 %). Pri **obvestilih o posodobitvah** je razvrstitev podobna: Nemčija (49 %), Španija (15 %) in Francija (9 %).

V obdobju poročanja 2020–2024 **sta se deleža obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah gibala okoli 50 %**. Natančneje, ta obvestila so leta 2024 predstavljala 51 % oziroma 49 %, v referenčnem letu 2019 pa 58 % oziroma 42 %. Poudariti je treba, da so pred letom 2018 obvestila o posodobitvah tvorila le približno tretjino vseh obvestil. To **znatno povečanje števila posodobitev** v številnih državah članicah je treba razumeti kot pozitiven znak njihove ozaveščenosti o pomenu obveščanja o naknadnih spremembah prvotnih obvestil.

Deleži obvestil o novih obsodbah in obvestil o posodobitvah so se med državami članicami močno razlikovali, od primerov, ko je bilo posodobitev štirikrat več (na Poljskem) ali več kot še enkrat toliko (v Avstriji in na Češkem) kakor prvotnih obvestil, prek približno enakih deležev obeh kategorij obvestil (v Italiji, na Nizozemskem in Madžarskem) do primerov, ko so posodobitve predstavljale le majhen del vseh obvestil (v Bolgariji, na Cipru, v Grčiji, na Irskem, Malti in v Romuniji). V Nemčiji, Španiji in Franciji, ki so v obdobju poročanja skupaj poslale največ obvestil, so obvestila o posodobitvah predstavljala približno 56 %, 61 % oziroma 60 %.

Kar zadeva problem, ugotovljen v prejšnjih statističnih poročilih, da številne države članice niso poslale nobenih obvestil o novih obsodbah ali posodobitvah ali so jih poslale le nekaj, se je **položaj v obdobju 2020–2024 precej izboljšal, tako glede števila držav članic, ki izpolnjujejo svoje obveznosti, kakor glede obsega sporočenih informacij**.

Prvič, vse države članice zdaj pošiljajo obvestila o novih obsodbah, vendar nekatere še **vedno ne sporočijo vseh obsodb, izrečenih na njihovem ozemlju**, med njimi Danska (43 300 manjkajočih obvestil; 70 % obsodb ni bilo sporočenih), Irska (42 600; 63 %), Slovaška (3 600; 57 %), Romunija (800; 43 %) in Luksemburg (3 000; 15 %). **Posledično te obsodbe niso bile evidentirane v državah članicah državljanstva**.

²⁰ Glej statistične podatke Eurostata: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2024.png.

Po drugi strani je bil v večini držav članic²¹ **opažen nov pojav**, in sicer pošiljanje **količin obvestil o novih obsodbah, ki daleč presegajo dejansko število obsodb**. To je lahko posledica tega, da države članice **zaznajo sporočajo obsodbe** iz prejšnjih let.

Drugič, dve državi članici (Estonija in Slovenija) **nista poslali nobenega obvestila o posodobitvah** prejšnjih obvestil, nadaljnje štiri države članice pa so jih **poslale le nekaj**, in sicer Bolgarija (2), Grčija (43), Irska (476) in Malta (10). Če država članica, ki je izrekla obsodbo, ne pošlje posodobitev, **država članica državljanstva obdeluje in razširja nezanesljive informacije, ki niso posodobljene**²².

➤ **Manj kazenskih obsodb v EU po pandemiji, zato manj obvestil**

Leta 2020 se je **število obsodb državljanov drugih držav članic znatno zmanjšalo**, z več kot 320 000 v prejšnjih letih na **250 000 obsodb** na leto, in je od takrat ostalo na tej ravni, zato se je **zmanjšalo tudi število obvestil o novih obsodbah**. Leta 2024 se je skupno število obvestil zmanjšalo na **260 000**, kar je enako številu, evidentiranemu leta 2014.

➤ **Vse države članice pošiljajo obvestila o novih obsodbah in obsodbah iz prejšnjih let, vendar še vedno niso sporočene vse obsodbe**

V primerjavi s prejšnjimi obdobji poročanja se je **položaj v obdobju 2020–2024 precej izboljšal**, tako da **zdaj obvestila o novih obsodbah pošiljajo vse države članice**. Poleg tega jih je večina v tem obdobju sporočila število obsodb, ki je močno presegalo dejansko število novih obsodb, kar kaže, da so **sporočale obsodbe iz prejšnjih let**.

Vendar **nekatero državo članico še vedno ne sporočijo vseh obsodb, izrečenih na njihovem ozemlju** (Danska, Irska, Luksemburg, Slovaška in Romunija).

➤ **Kljub pozitivnemu trendu naraščanja števila posodobitev številne posodobitve še vedno niso sporočene**

Število obvestil o posodobitvah se stalno povečuje in je leta 2024 doseglo 254 000. Obvestila o posodobitvah so predstavljala **polovico vseh poslanih obvestil**, kar je povišanje v primerjavi z 42 % leta 2019. Čeprav opazno več držav članic pošilja posodobitve prejšnjih obvestil, **nekatero še vedno ne pošljejo nobenih posodobitev** (Estonija in Slovenija) ali jih pošljejo **le malo** (Bolgarija, Grčija, Irska in Malta).

2.5 Zahtevki za informacije

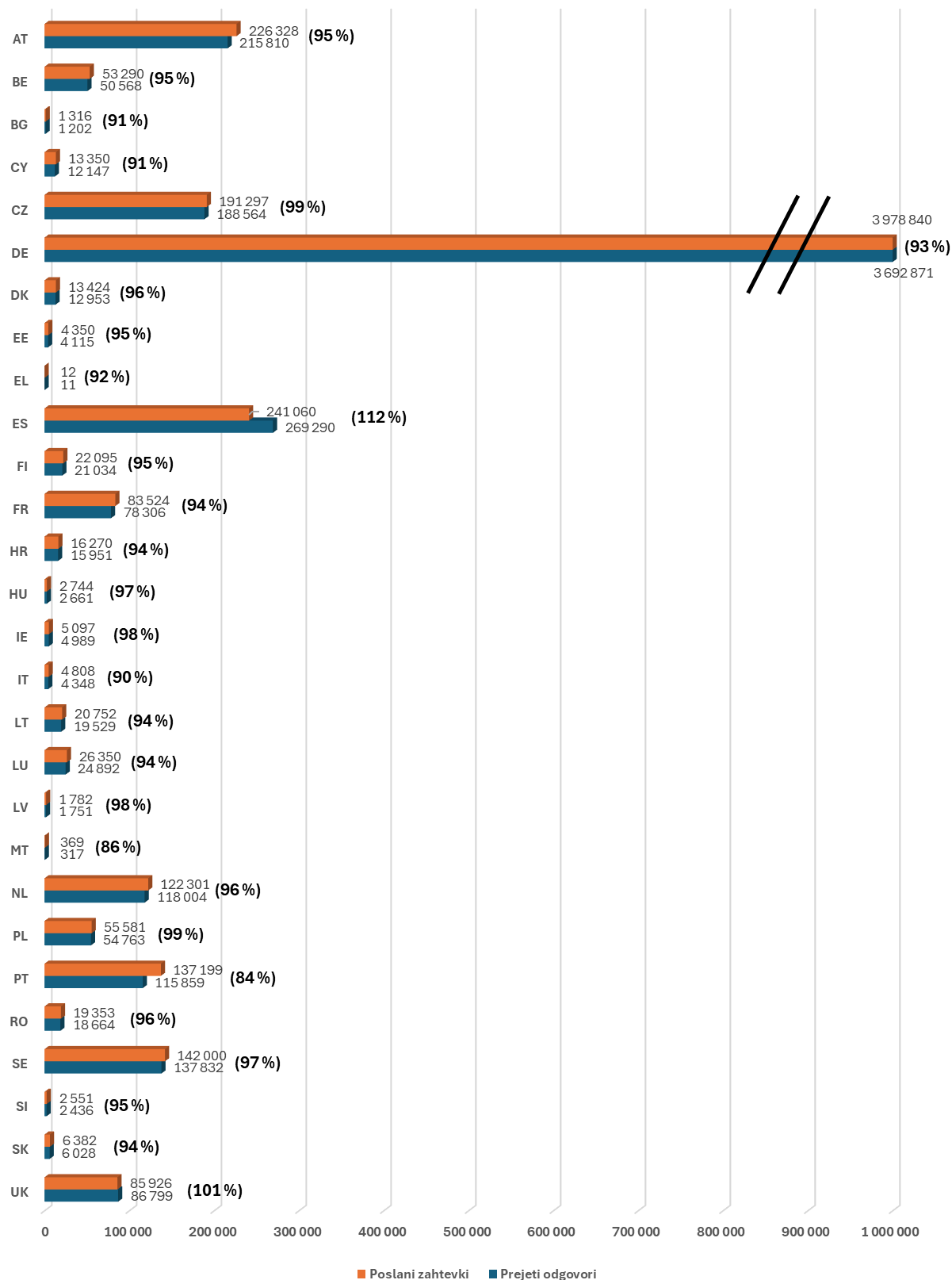
Na spodnjem grafu sta prikazana primerjava skupnega števila zahtevkov za informacije, ki jih je v obdobju 2020–2024 poslala posamezna država članica, s številom prejetih odgovorov ter delež zahtevkov, na katere je bil poslan odgovor²³.

²¹ Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka, Nemčija, Estonija, Grčija, Španija, Finska, Hrvaška, Madžarska, Italija, Latvija, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Švedska in Združeno kraljestvo.

²² Za podrobno analizo statističnih podatkov posameznih držav članic o obsodbah in obvestilih glej oddelek 3 delovnega dokumenta služb Komisije.

²³ Za letne podatke za to obdobje glej oddelek 2.4 delovnega dokumenta služb Komisije.

Skupno število poslanih zahtevkov in prejetih odgovorov po državah članicah,
2020–2024

V obdobju 2020–2024 je bilo poslanih skoraj **5,5 milijona zahtevkov za informacije**. Kot je navedeno v oddelku 2.2, se je letno **število zahtevkov od leta 2020 povečalo za 25 %** in leta 2024 doseglo **1,2 milijona**.

Število izdanih zahtevkov se je med državami članicami precej razlikovalo, od skoraj 4 milijonov, ki jih je poslala Nemčija, do komaj 12, ki jih je poslala Grčija. Glavna dejavnika, ki pojasnjujeta to razliko, sta število državljanov drugih držav članic, ki prebivajo v zadevni državi članici, in nacionalna zakonodaja, ki določa obveznost predložitve potrdil iz kazenske evidence.

Kot v prejšnjih letih je bila **najdejavnejša država članica po številu izdanih zahtevkov Nemčija (73 % vseh zahtevkov v obdobju 2020–2024)**, sledili pa sta ji Španija (4,4 %) in Avstrija (4,1 %) ²⁴. Najizrazitejše povečanje števila zahtevkov je bilo opaženo na Švedskem in v Romuniji, ki sta leta 2024 poslali petkrat več zahtevkov kot leta 2019, ter v Belgiji in Španiji, kjer se je število poslanih zahtevkov skoraj potrojilo.

Kljub splošnemu povečanju števila zahtevkov ostaja problem, ugotovljen v prejšnjih statističnih poročilih, da nekatere **države članice skoraj ne pošiljajo zahtevkov** (Grčija) ali pošiljajo **malo zahtevkov** glede na število svojih prebivalcev, ki so državljani drugih držav članic EU (Bolgarija, Estonija, Madžarska, Irska, Italija, Latvija, Malta in Slovenija) ²⁵. Poleg tega se je v Franciji, na Irskem in v Italiji v obdobju 2020–2024 **število poslanih zahtevkov znatno zmanjšalo** v primerjavi z referenčnimi podatki za leto 2019. Posledica tega so lahko primeri, ko bi kazenska sodišča izrekla sodbe, ne da bi bila seznanjena s predhodnimi obsodbami v drugih državah članicah, kar je v nasprotju z zahtevami iz Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ. Poleg tega bo okrnjen preventivni učinek, ki ga zagotavlja zahtevek za potrdilo iz kazenske evidence za druge namene kot za kazenski postopek, na primer za preverjanje kandidatov pred zaposlitvijo.

Za nadaljnjo analizo in **razčlenitev zahtevkov za kazenske postopke in za druge namene** glej oddelek 2.8.

Zgornji podatki kažejo tudi, da **odgovori niso poslani na vse zahtevke za informacije** (glej tudi oddelek 2.6). Od držav članic, ki pošiljajo največ zahtevkov, v obdobju poročanja ni bilo odgovorjeno na 7 % nemških zahtevkov (286 000), 5 % avstrijskih zahtevkov (10 500) in kar 15 % portugalskih zahtevkov (21 300). Nasprotno pa je v primeru Španije število odgovorov, prejetih v tem obdobju, za 11 % preseglo število njenih zahtevkov, kar je morda posledica prejemanja zapoznelih odgovorov drugih držav članic.

➤ **Število zahtevkov za informacije je s počasno, vendar stalno rastjo doseglo 1,2 milijona**

Letno **število zahtevkov za informacije se je od leta 2020 stalno povečevalo za 25 %** in leta 2024 doseglo **1,2 milijona**. Vendar to povečanje **ni bilo tako izrazito kot v prejšnjem referenčnem obdobju**.

Število izdanih zahtevkov se je med državami članicami še naprej zelo razlikovalo, od 4 milijonov, ki jih je v petletnem obdobju poročanja poslala Nemčija (73 % vseh zahtevkov), do komaj 12, ki jih je poslala Grčija.

²⁴ Sledile so Češka (3,5 % vseh zahtevkov, poslanih v obdobju 2020–2024), Švedska (2,6 %), Portugalska (2,5 %) in Nizozemska (2,2 %).

²⁵ Bolgarija je v obdobju 2020–2024 skupaj poslala 1 300 zahtevkov, medtem ko jih je Estonija poslala 4 350, Madžarska 2 700, Irska 5 100, Italija 4 800, Latvija 1 800, Malta 370 in Slovenija 2 500.

- **Sistem ECRIS se še ne uporablja vedno za pridobivanje informacij o prejšnjih obsodbah**

Kljub povečanju skupnega števila zahtevkov problem, ugotovljen v prejšnjih statističnih poročilih, da nekatere države članice skoraj ne pošiljajo zahtevkov (Grčija) ali **pošiljajo le malo zahtevkov** glede na število svojih prebivalcev, ki so državljani drugih držav članic EU (Bolgarija, Estonija, Madžarska, Irska, Italija, Latvija, Malta in Slovenija), še vedno obstaja in zadeva večinoma iste države članice.

Več držav članic uporablja sistem ECRIS izključno ali skoraj izključno za namen **kazenskih postopkov** (Belgija, Hrvaška, Madžarska, Irska, Italija, Luksemburg, Slovenija in Slovaška). Druge države članice zahtevajo informacije **skoraj izključno za druge namene kot za kazenski postopek** (Češka, Ciper, Grčija in Španija).

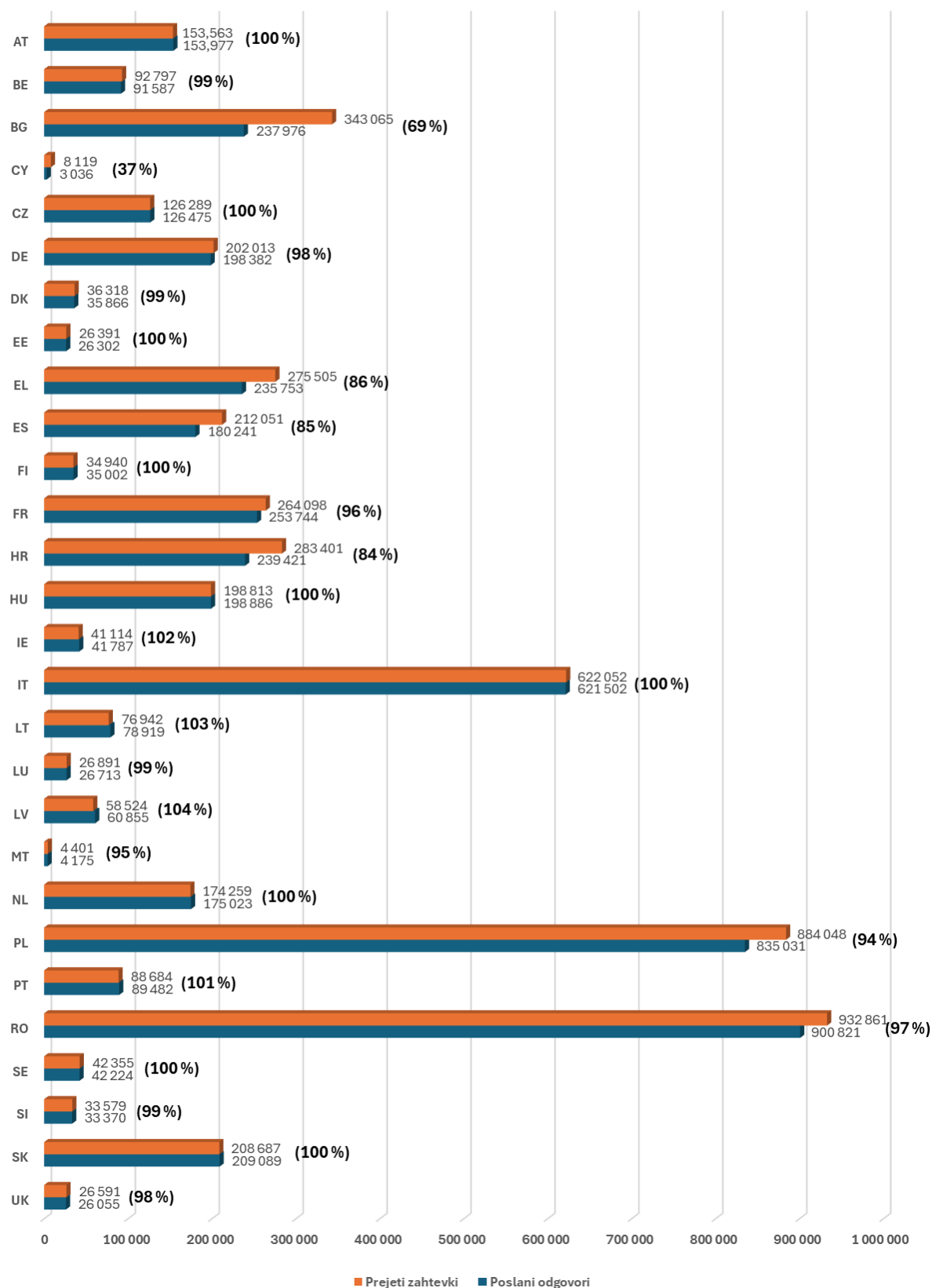
2.6 Odgovori na zahteve

Na spodnjem grafu je prikazano skupno število in delež odgovorov, ki jih je posamezna država članica poslala v obdobju 2020–2024, v primerjavi s številom ustreznih prejetih zahtevkov za informacije²⁶.

²⁶

Za letne podatke za to obdobje glej oddelek 2.5 delovnega dokumenta služb Komisije.

Skupno število prejetih zahtevkov in poslanih odgovorov po državah članicah,
2020–2024

Države članice so v obdobju 2020–2024 skupaj poslale skoraj **5,2 milijona odgovorov na zahteve za informacije**. Število prejetih zahtevkov se je v tem obdobju med državami članicami precej razlikovalo, od 933 000, ki jih je prejela Romunija, in 884 000, ki jih je prejela Poljska, do 4 400 zahtevkov, ki jih je prejela Malta. Te razlike pojasnjujeta zlasti dva dejavnika: skupno število prebivalcev države članice in število njenih državljanov, ki prebivajo v drugih državah članicah.

Države članice, ki so v petletnem obdobju poročanja **odgovorile na največ zahtevkov** v absolutnem smislu (tj. ne nujno z največjim deležem glede na število prejetih zahtevkov), so bile Romunija (901 000 odgovorov – 17,5 % vseh odgovorov, poslanih prek sistema ECRIS), Poljska (835 000 – 16 %) in Italija (621 000 – 12 %)²⁷.

Čeprav na splošno vse države članice odgovarjajo na zahteve, v obdobju 2020–2024 na **317 000 zahtevkov za informacije ni bilo odgovora**. Kar tretjina držav članic je poslala manj odgovorov, kot je prejela zahtevkov, pri čemer je v povprečju **približno 5,8 % zahtevkov ostalo neodgovorjenih v primerjavi s 4,1 % v letu 2019 in 3,6 % v letu 2016**. To čedalje pogostejše neizpolnjevanje obveznosti odgovarjanja na zahteve za informacije vzbuja skrb, saj ima lahko tragične posledice.

Med državami članicami, ki so prejele največ zahtevkov, Bolgarija ni odgovorila na 31 % prejetih zahtevkov (105 000), Hrvaška na 15,5 % (44 000), Španija na 15 % (39 800), Grčija na 14 % (39 800), Poljska na 5,5 % (49 000), Francija na 4 % (10 400) in Romunija na 3,4 % (32 000). Italiji, državi članici, ki je prejela tretje največje število zahtevkov, je uspelo odgovoriti na skoraj vse.

Ciper je bil država članica z **največjim deležem neodgovorjenih zahtevkov** (62 % prejetih zahtevkov). Nasprotno pa je v Latviji, Litvi, na Irskem in Portugalskem število odgovorov, poslanih v tem obdobju, za 1–4 % presežlo število prejetih zahtevkov, kar bi lahko bilo posledica pošiljanja zapoznelih odgovorov. Za podrobno analizo statističnih podatkov posameznih držav članic o odgovorih na zahteve glej oddelek 3 delovnega dokumenta služb Komisije.

➤ **Naraščajoče število neodgovorjenih zahtevkov za informacije**

Čeprav na splošno vse države članice odgovarjajo na zahteve, je v obdobju 2020–2024 **317 000 zahtevkov za informacije ostalo neodgovorjenih**. To je **5,8 % vseh zahtevkov**, kar je povečanje v primerjavi s 4,1 % v letu 2019. Vse pogostejše kršenja obveznosti odgovora na zahteve za informacije vzbuja skrb, saj ima lahko tragične posledice. Države članice z največjim deležem neodgovorjenih prejetih zahtevkov so bile Ciper, Bolgarija, Hrvaška, Španija in Grčija.

2.7 Odgovori, ki niso poslani v zakonskih rokih

Druga ponavljajoča se težava je, da se na zahteve ne odgovori v zakonskih rokih²⁸. Na spodnjih grafih je za vse države članice prikazan pregled skupnega obsega in deležev odgovorov, poslanih po zakonskem roku, v obdobju 2020–2024 ter pregled zahtevkov, za

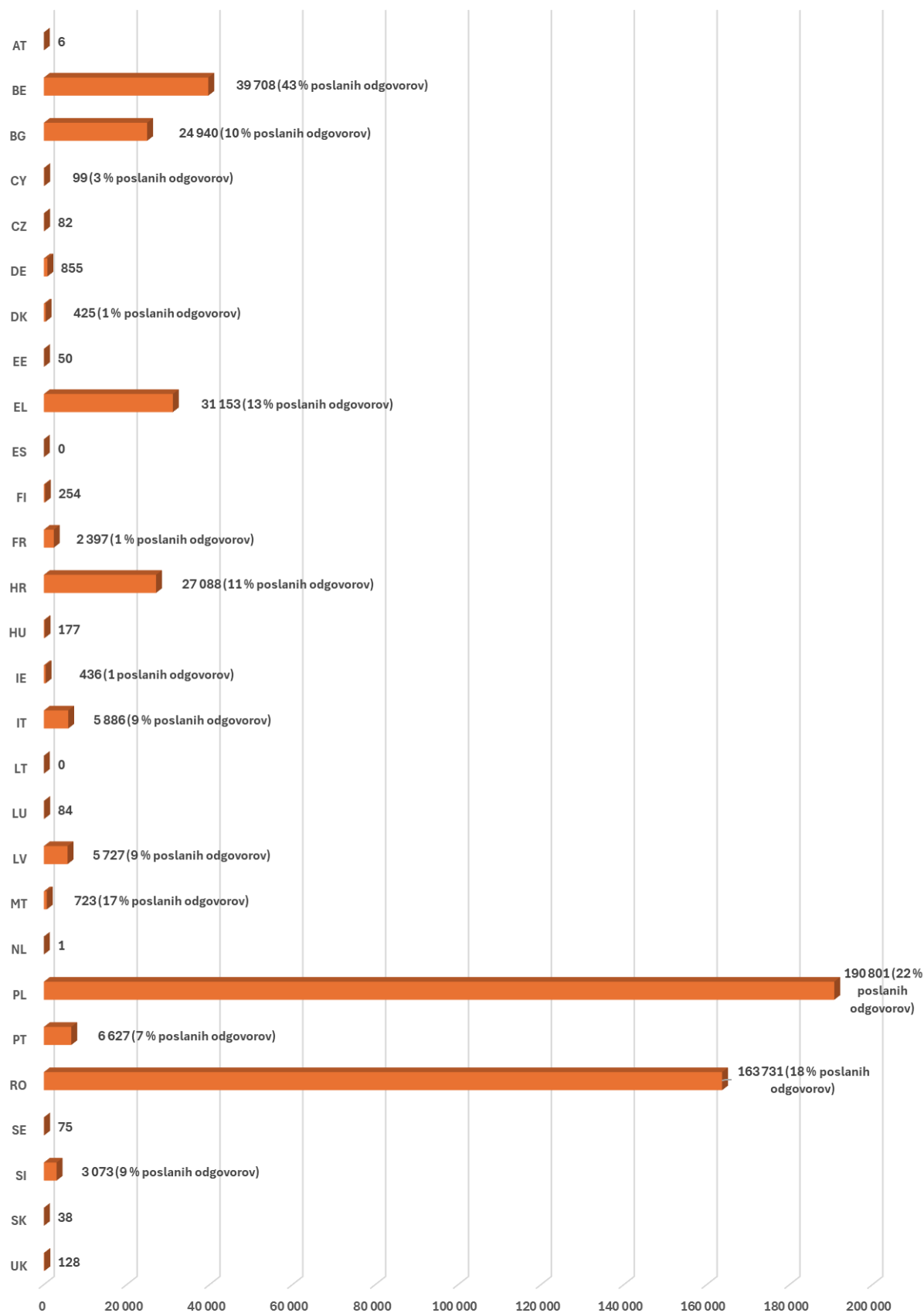
²⁷ Sledilo je več držav članic, od katerih je vsaka predstavljala približno 5 % vseh odgovorov, poslanih prek sistema ECRIS: Francija (254 000 poslanih odgovorov), Hrvaška (239 000), Bolgarija (238 000) in Grčija (235 800).

²⁸ Glej oddelek 1.2 zgoraj.

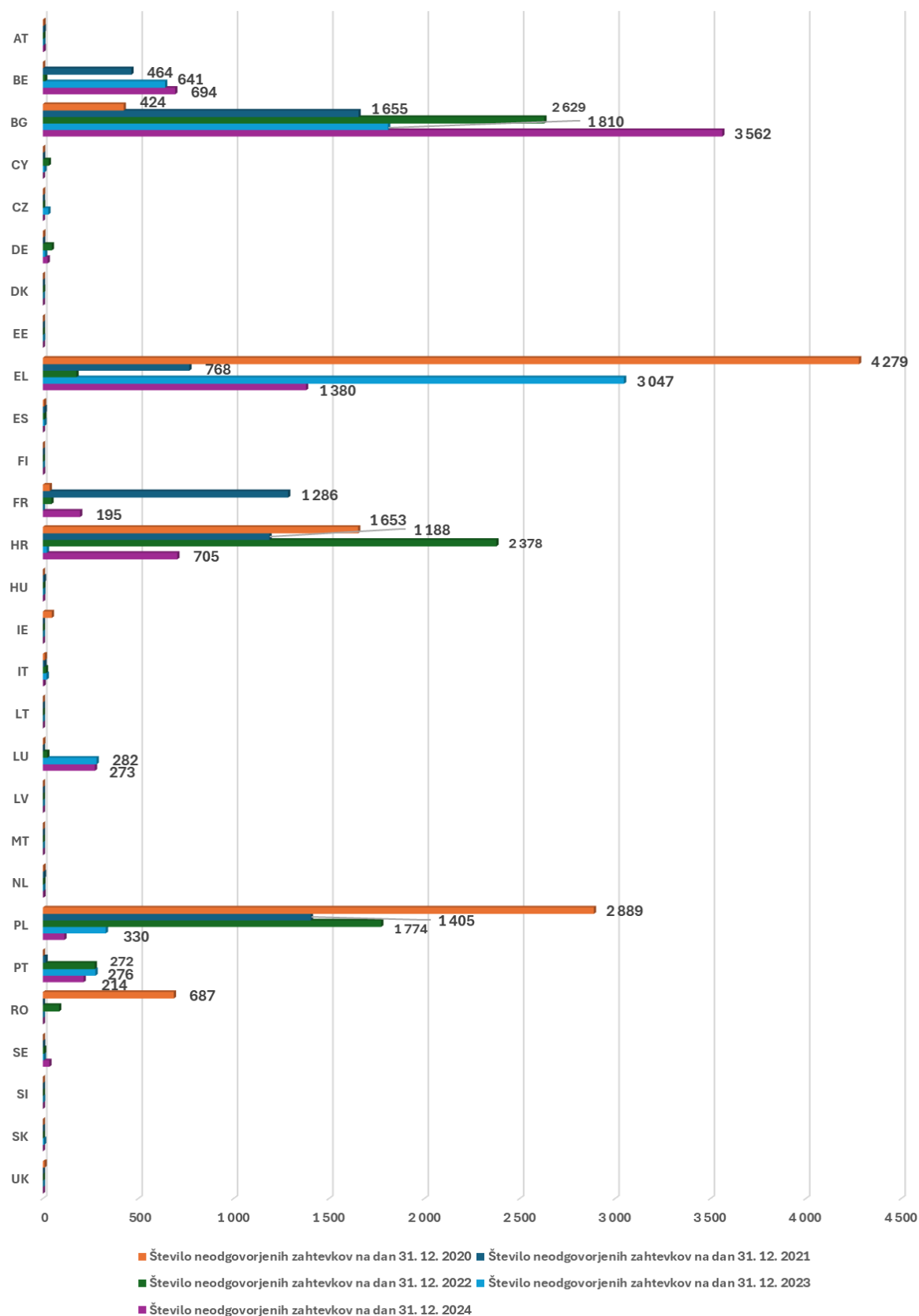
katere je rok za odgovor potekel in ki so bili evidentirani ob koncu vsakega koledarskega leta²⁹.

²⁹ Za podrobnosti glej delovni dokument služb Komisije: letni podatki o odgovorih, poslanih po zakonskem roku, so navedeni v oddelku 2.6, statistični podatki posameznih držav članic o zapoznelih odgovorih pa v oddelku 3.

Skupno število odgovorov, poslanih po izteku roka, po državah članicah, 2020–2024

Število neodgovorjenih zahtevkov na zadnji dan posameznega leta po državah članicah

Več kot **500 000 odgovorov** je bilo v obdobju 2020–2024 poslanih po zakonskem roku, kar je **9,7 %** skupnega števila odgovorov, poslanih v tem obdobju. Poleg tega je bilo evidentiranih **38 000 zahtevkov**, pri katerih je rok za odgovor potekel, kar je **0,7 %** vseh zahtevkov.

Ti podatki kažejo na **znatno izboljšanje** pri pravočasnem odgovarjanju na zahteve. V primerjavi z referenčnimi podatki za leto 2019³⁰ se je **število zapoznelih odgovorov prepolovilo**, število zahtevkov, pri katerih je rok za odgovor potekel, pa se je **zmanjšalo za več kot petkrat**.

Kljub splošnemu zmanjšanju števila odgovorov, ki niso bili poslani v zakonskih rokih, problem zapoznelih odgovorov, ki je bil ugotovljen že v prejšnjih statističnih poročilih, v več državah članicah še vedno obstaja. Velika večina držav članic ima manj kot 0,5 % zapoznelih odgovorov, **težave pri spoštovanju rokov** pa se pojavljajo predvsem v tistih **državah članicah**, ki so se **srečevale z zelo velikim obsegom zahtevkov za informacije**³¹ (PL (22 % odgovorov v obdobju 2020–2024 je bilo poslanih prepozno, kar pomeni 190 800 zapoznelih odgovorov), RO (18 %; 163 700), EL (13 %; 31 200), HR (11 %; 27 000), BG (10 %; 24 900), IT (9 %; 5 900)), pa tudi v več drugih državah članicah (BE (43 %; 39 700), MT (17 %; 700), LV (9 %; 5 700), SI (9 %; 3 000), PT (7 %; 6 600)).

Problem zahtevkov, pri katerih je **rok za odgovor potekel**, tako da so bili odgovori bodisi prepozni bodisi jih sploh ni bilo, **je bil zanemarljiv**. Zadeval je 3,5 % zahtevkov v Grčiji (9 600 zahtevkov, pri katerih je rok potekel), 3 % zahtevkov v Bolgariji (10 100), 2 % zahtevkov na Hrvaškem (5 900), 2 % zahtevkov v Belgiji (1 800), 2 % zahtevkov v Luksemburgu (600), 1 % zahtevkov na Poljskem (6 500) in 1 % zahtevkov v Franciji (1 600).

➤ **Znatno izboljšanje pri pravočasnem odgovarjanju na zahteve**

V primerjavi z referenčnimi podatki za leto 2019 se je v obdobju 2020–2024 **število zapoznelih odgovorov prepolovilo**, število zahtevkov, pri katerih je rok za odgovor potekel, pa se je **zmanjšalo za več kot petkrat**. Kljub temu je bilo **500 000 odgovorov poslanih po zakonskem roku** (9,7 % skupnega števila odgovorov), evidentiranih pa je bilo tudi **38 000 zahtevkov, pri katerih je rok za odgovor potekel** (0,7 % vseh zahtevkov).

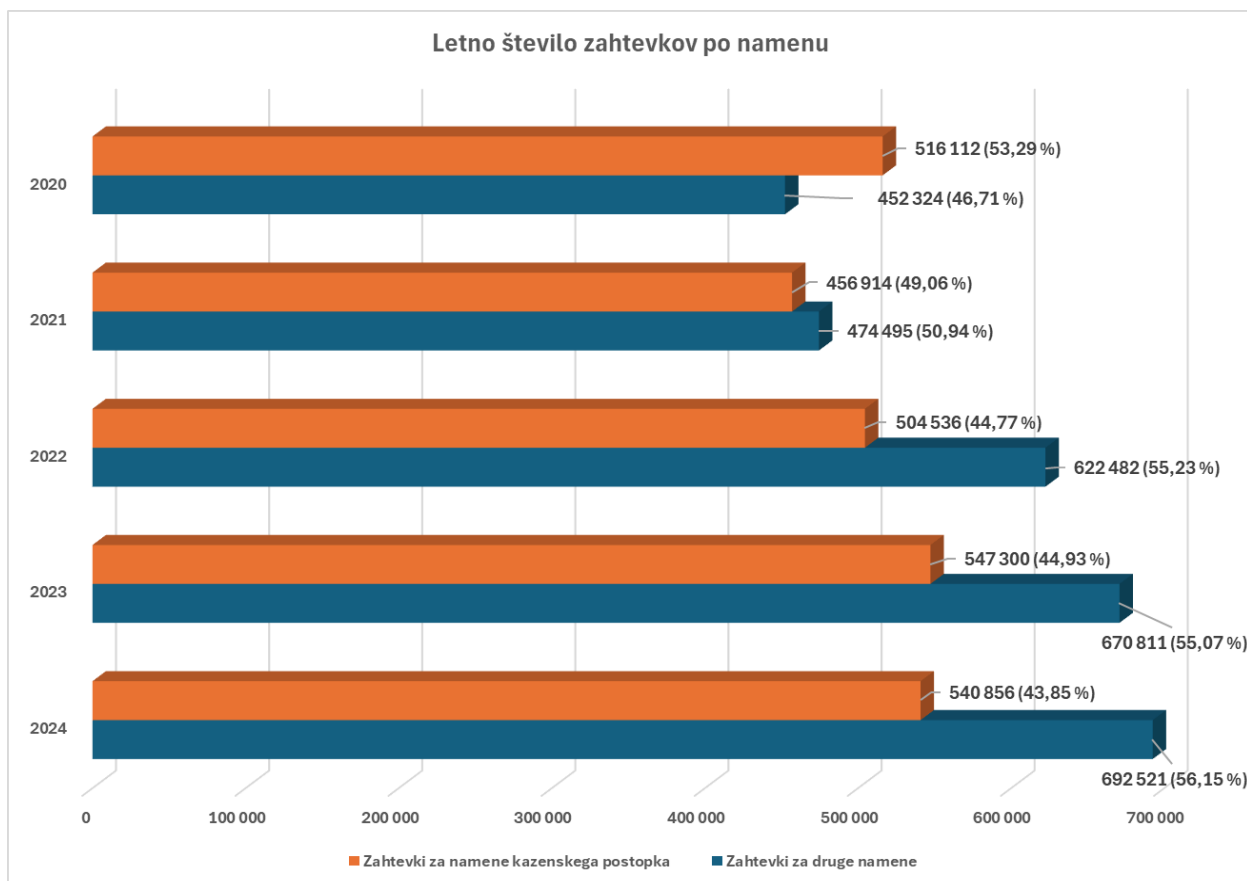
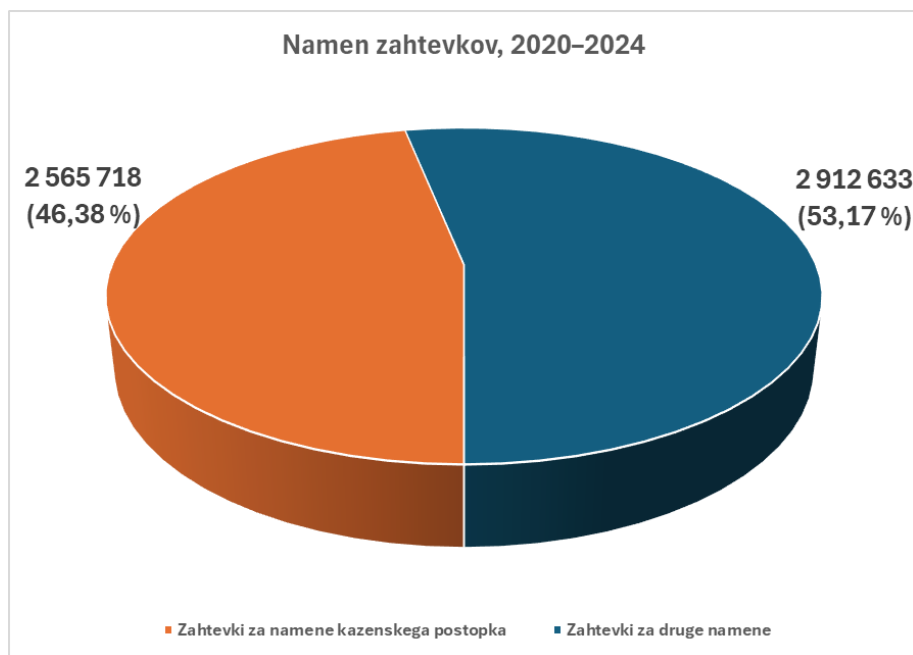
Problem zapoznelih odgovorov je zadeval predvsem države članice, ki so se **srečevale z zelo velikim obsegom zahtevkov za informacije** (Poljska, Romunija, Grčija, Hrvaška, Bolgarija in Italija), vendar ne samo njih (Belgija in Malta).

2.8 Zahtevki za namen kazenskega postopka in druge namene

Na spodnjih grafih so prikazani ustrezni deleži zahtevkov za namene kazenskega postopka in zahtevkov za druge namene v celotnem obdobju poročanja 2020–2024 in po posameznih letih.

³⁰ 190 000 zapoznelih odgovorov (18,4 % vseh odgovorov); 42 000 zahtevkov, pri katerih je rok za odgovor potekel.

³¹ Razen Francije.

Več let je delež zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek v povprečju znašal 20 % vseh zahtevkov. Kot je navedeno zgoraj, se je **leta 2019 uporaba sistema popolnoma spremenila**, saj se je začel enako pogosto uporabljati za druge namene kot za kazenski postopek (50/50 %).

Ta trend se je nadaljeval tudi v naslednjih letih, tako da je **leta 2024** število **zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek** doseglo **56 %** vseh zahtevkov oziroma **692 500**. Število zahtevkov za namene kazenskega postopka je ostalo stabilno pri približno **540 000**.

Povečanje števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek je predvsem posledica **močnega povečanja števila zahtevkov za namen zaposlovanja** za izvajanje poklicnih ali organiziranih prostovoljnih dejavnosti, ki vključujejo neposredne in redne stike z otroki, v skladu z **Direktivo 2011/93/EU**³². Leta 2024 je bilo skupaj poslanih **233 400** takih zahtevkov, kar je precej več od 115 000 zahtevkov, poslanih leta 2019. Drugi dejavnik, ki je prispeval k temu, je bilo **skoraj podvojeno število splošnih zahtevkov za upravne namene** v primerjavi z letom 2019, in sicer je bilo leta 2024 takih zahtevkov 34 100. Tretjič, zahtevkov v zvezi s **preverjanjem ob zaposlitvi** je bilo leta 2024 **sedemkrat** več kot leta 2019, in sicer 14 000. **Letno število zahtevkov, ki jih posamezniki vložijo glede svoje kazenske evidence**, je od leta 2019 ostalo skoraj na enako visoki ravni, in sicer **380 400** zahtevkov.

Za povečanje števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek je v največji meri odgovorna **Nemčija**, ki je v obdobju 2020–2024 poslala skoraj **2 milijona** takih zahtevkov (**68 %** vseh zahtevkov za druge namene).

V letu 2024 so večino zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek še vedno vložili **posamezniki, ki so želeli pridobiti informacije o svoji kazenski evidenci**: **55 %** zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek in 31 % vseh poslanih zahtevkov. Vendar se je delež zahtevkov za take namene zmanjšal s 70 % v referenčnem letu 2019. Drugo največje število zahtevkov se je nanašalo na **zaposlovanje v skladu z Direktivo 2011/93/EU** (**34 %** zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek³³, kar je povečanje v primerjavi z 22 % v letu 2019). Delež splošnih zahtevkov za **upravne namene** se je povečal s 3,8 % zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek leta 2019 na **5 %** leta 2024 (in 3 % vseh zahtevkov), kar je bil tretji največji delež. Število zahtevkov za namen **pridobitve drugega državljanstva** je bilo leta 2024 štirikrat večje kot leta 2019 in se je s **2,5 %** (17 400) uvrstilo na četrto mesto. Nazadnje, zahtevki v zvezi s **preverjanjem ob zaposlitvi** so predstavljali **2 %** zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek³⁴.

Ker se **uporaba kategorij namenov zahtevkov** pri pridobivanju informacij prek sistema ECRIS **med državami članicami zelo razlikuje**, iz sedanjih statističnih podatkov ni mogoče izpeljati trdnih sklepov o številu zahtevkov v posamezni **podkategoriji**. Nekatere države članice navadno uporabljajo le splošne kategorije namenov, na primer „upravni namen“ ali „preverjanje ob zaposlitvi“, namesto da bi navedle posebni namen zahtevka.

Statistični podatki kažejo tudi, da **več držav članic uporablja sistem ECRIS izključno ali skoraj izključno za namene kazenskega postopka** (Belgija – 100 % njihovih zahtevkov; Madžarska in Slovenija – 99 %; Hrvaška in Luksemburg – 96 %; Irska – 93 %; Italija – 91 %; Slovaška – 86 %). Po drugi strani nekatere države članice zahtevajo informacije **skoraj izključno za druge namene kot za kazenski postopek** (Španija – 97 % njihovih zahtevkov; Grčija – 93 %; Češka – 88 %; Ciper – 97 % njihovih zahtevkov v letih 2022 in 2024). Oba trenda povzročata pomanjkanje ključnih informacij, kar bi lahko imelo tragične posledice.

³² Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

³³ 19 % vseh vloženih zahtevkov.

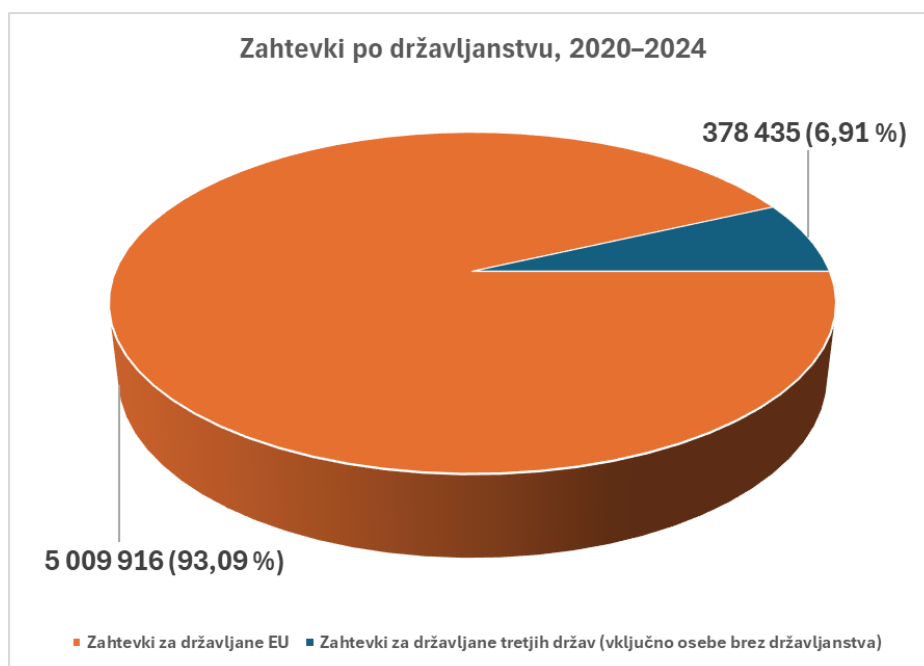
³⁴ Za več podrobnosti o številu zahtevkov za različne kategorije namenov v obdobju 2020–2024 glej oddelek 2.7 delovnega dokumenta služb Komisije.

- **Sistem ECRIS se pogosteje uporablja za druge namene kot za kazenski postopek! Popolna sprememba uporabe sistema ECRIS se je začela leta 2019, odkar se sistem vse pogosteje uporablja za druge namene kot za kazenski postopek** (npr. preverjanje pred zaposlitvijo, zahtevki glede svoje kazenske evidence). Leta 2024 so ti zahtevki dosegli **56 % vseh poslanih zahtevkov, tj. 692 500 zahtevkov.**

To povečanje je predvsem posledica treh dejavnikov. Prvič, v primerjavi z letom 2019 se je **podvojilo število zahtevkov za namen zaposlovanja za izvajanje dejavnosti, ki vključujejo stike z otroki**, v skladu z Direktivo 2011/93/EU (233 400 zahtevkov, kar je 34 % zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek). Drugič, **veliko je zahtevkov posameznikov za informacije o lastni kazenski evidenci** (380 400 zahtevkov, 55 %). Tretjič, **število splošnih zahtevkov za upravne namene se je skoraj podvojilo** (34 100 zahtevkov, 5 %).

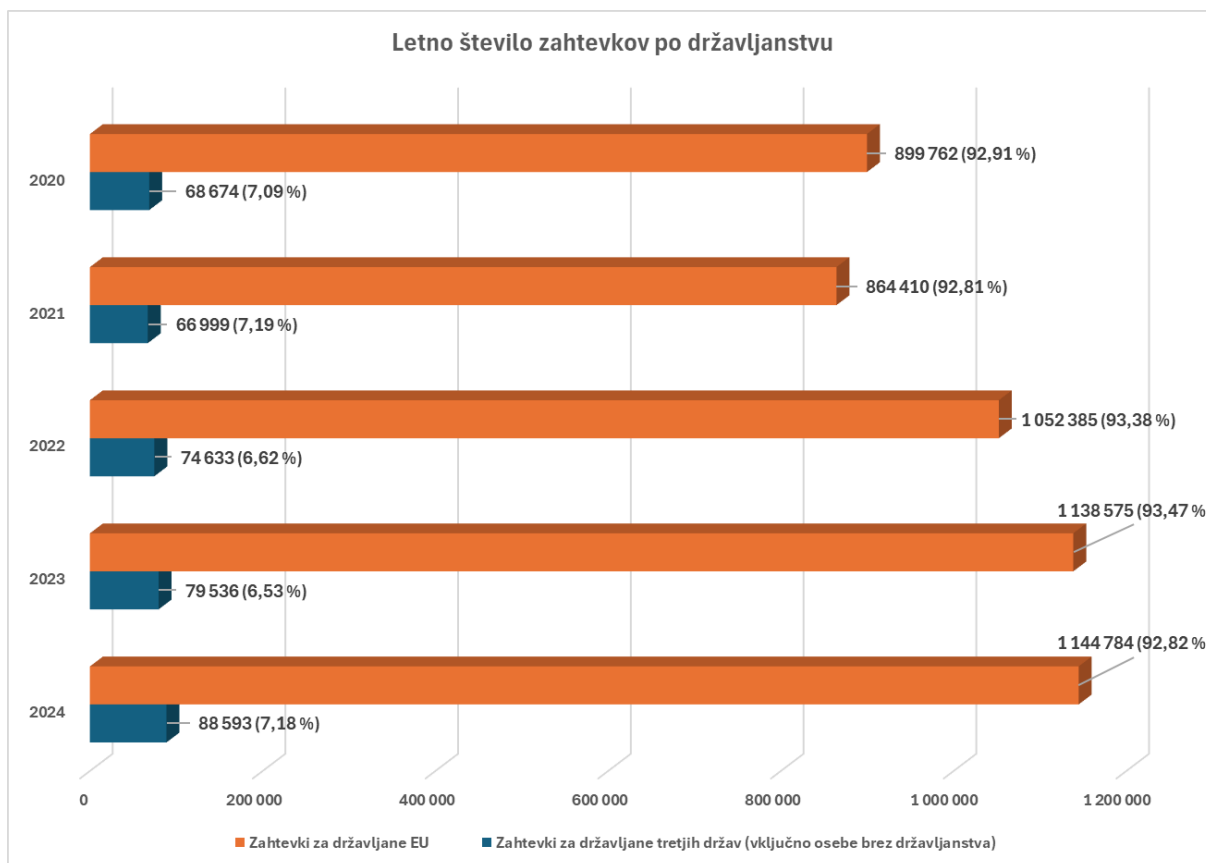
2.9 Zahtevki, ki se nanašajo na državljane EU in državljane tretjih držav

Na spodnjih grafih so prikazani ustrezni deleži zahtevkov, ki se nanašajo na državljane EU, in zahtevkov, ki se nanašajo na državljane tretjih držav, v celotnem obdobju poročanja 2020–2024 in po posameznih letih³⁵.

³⁵

Glej tudi preglednico v oddelku 2.8 delovnega dokumenta služb Komisije.

V povprečju se je **93 %** vseh zahtevkov, poslanih v obdobju 2020–2024, nanašalo na **državljanse EU**, približno **7 %** (378 400 zahtevkov) pa na **državljanse tretjih držav**. Delež zahtevkov za osebe brez državljanstva je bil zanemarljiv (0,01 %, 550 zahtevkov).

Čeprav je **delež zahtevkov za informacije o državljanih tretjih držav** od leta 2019 ostal na isti ravni, je **dejansko število** takih zahtevkov **stalno naraščalo** in leta 2024 doseglo **88 600**.

Leta 2019 je bila sprejeta dopolnilna zakonodaja³⁶, s katero je bil vzpostavljen centraliziran sistem ECRIS-TCN, ki omogoča učinkovito določitev držav članic, ki imajo informacije iz kazenske evidence o državljanih tretjih držav, obsojenih v EU. Ko bo sistem začel delovati, bo omogočil učinkovitejšo izmenjavo informacij o državljanih tretjih držav prek sistema ECRIS, zato se pričakuje znatno povečanje števila zahtevkov za informacije.

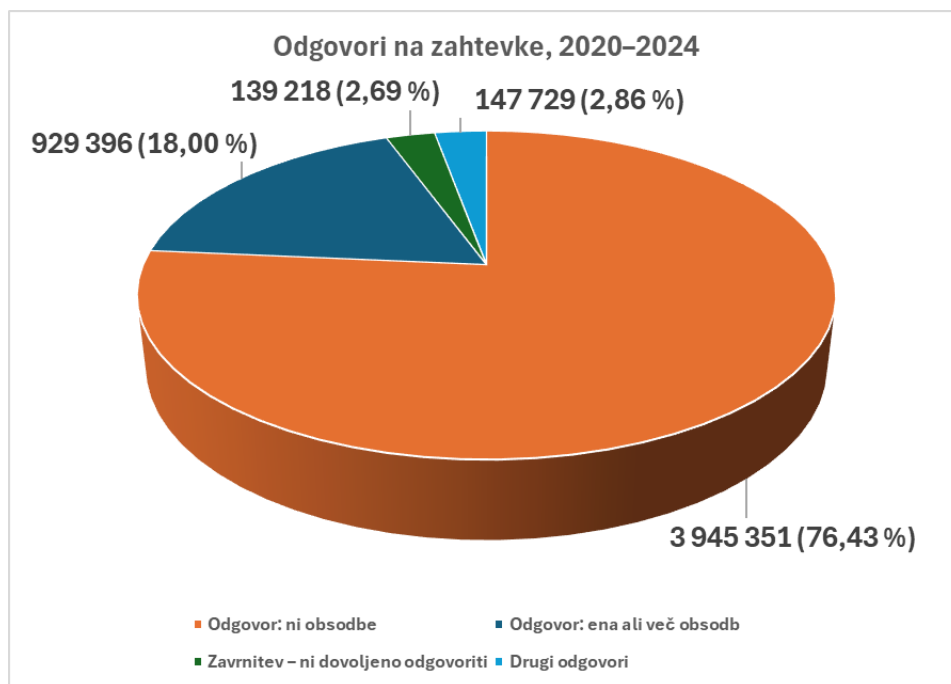
➤ **Sistem ECRIS se za državljane tretjih držav redko uporablja**

V obdobju 2020–2024 se je v povprečju **93 %** vseh zahtevkov nanašalo na **državljanse EU**, približno **7 %** pa na **državljanse tretjih držav in osebe brez državljanstva**. Število zahtevkov za informacije o državljanih tretjih držav od leta 2017 **stalno narašča** in je leta 2024 **preseгло 88 000**. Pričakuje se, da bo začetek delovanja sistema **ECRIS-TCN** povzročil znatno povečanje števila izmenjav informacij o državljanih tretjih držav prek sistema ECRIS.

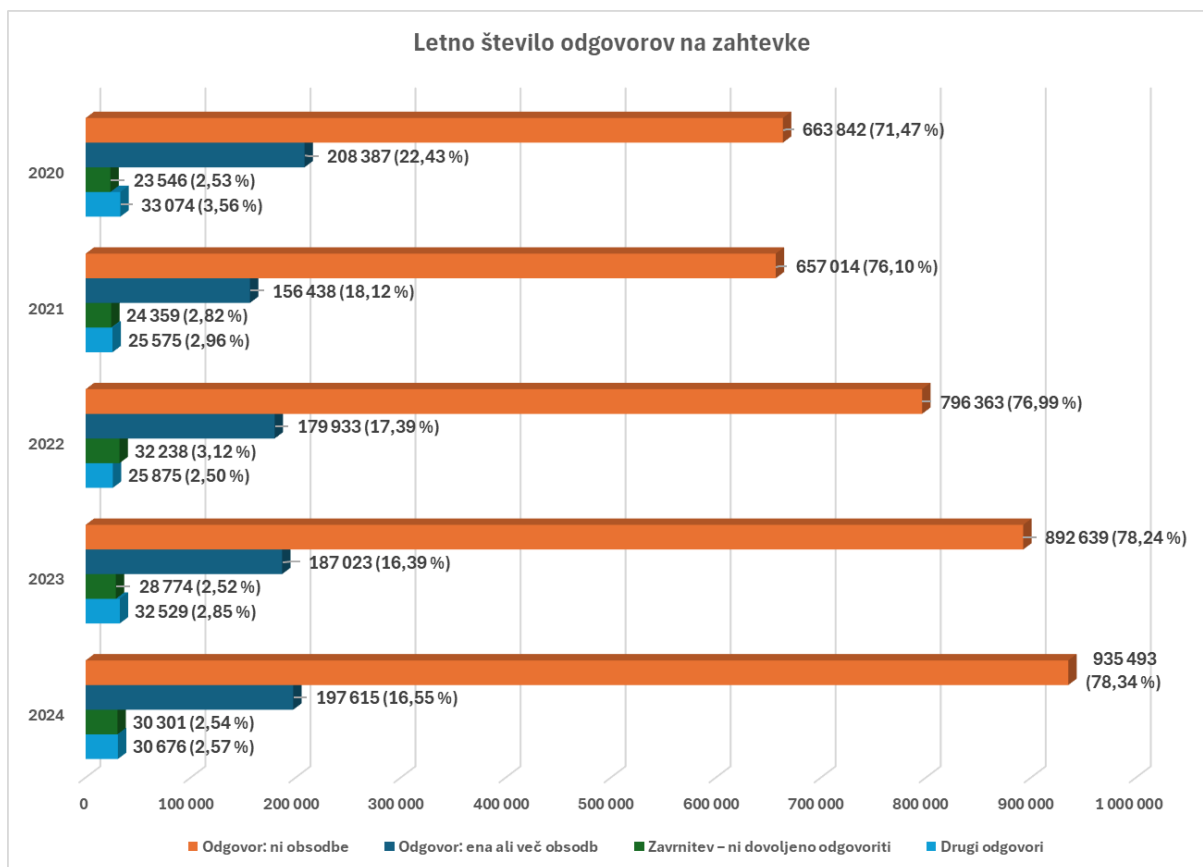
³⁶ Uredba (EU) 2019/816 o vzpostavitvi sistema ECRIS-TCN (UL L 135, 22.5.2019, str. 1); Direktiva (EU) 2019/884.

2.10 Odgovori, ki vsebujejo informacije o obsodbah

Na spodnjih grafih so prikazani ustrezni deleži odgovorov na zahteve, ki vsebujejo informacije o eni ali več obsodbah, odgovorov brez informacij o obsodbah, zavrnitev zahtevkov in drugih odgovorov v celotnem obdobju poročanja 2020–2024 in po posameznih letih³⁷.

³⁷ Glej opombo 11. Glej tudi preglednico v oddelku 2.9 delovnega dokumenta služb Komisije.

V 13 letih od začetka delovanja sistema ECRIS je v povprečju 23 % odgovorov vsebovalo informacije o predhodnih obsodbah. To pomeni, da je bila zadevna oseba v skoraj enem od štirih primerov enkrat ali večkrat **predhodno obsojena**, kar potrjuje vrednost sistema ECRIS kot orodja za pridobivanje informacij iz kazenskih evidenc.

Ta delež je več let ostajal stabilen pri približno 30 %, nato pa se je **leta 2019 nenadoma zmanjšal na 19 %**, zatem pa **leta 2024 na 16,6 %** ob hkratnem izrazitem povečanju števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek. Večina posameznikov, glede katerih se vloži zahtevek za informacije, na primer v zvezi s preverjanjem pri zaposlovanju, pridobitvijo dovoljenja ali za upravne namene, torej ni bila predhodno obsojenih, kar je **dober znak**.

Leta 2024 so odgovori z informacijami o obsodbah znašali 197 600 odgovorov na vse zahteve za informacije (v primerjavi s 188 000 leta 2019). Odgovori brez informacij o obsodbah so predstavljali 78 % vseh odgovorov, drugi odgovori in zavrnitve zahtevkov pa 5 % skupnega števila.

➤ **Le 16,6 % odgovorov je razkrilo obstoj predhodnih kazenskih obsodb**

V 13 letih od začetka delovanja sistema ECRIS so bili v povprečju na 23 % zahtevkov za informacije prejeti odgovori, ki so vsebovali informacije o predhodnih kazenskih obsodbah zadevne osebe. Ker se je število zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek, pri katerih zadevne osebe praviloma prej niso bile obsojene, od leta 2019 izrazito povečalo, ta delež še naprej upada in je leta 2024 dosegel 16,6 %. Kljub temu je tisto leto več kot 197 000 odgovorov vsebovalo informacije o predhodnih obsodbah.